

2013. április 22. - **Gombocz Zoltán nyelvtudós, egyetemi tanár 1877. június 18-án született Sopronban.**

A Magyar Tudományos Akadémia tagja volt (levelező: 1905, rendes: 1922). Gombocz Endre botanikus bátyja.

Kutatási területe: Magyar nyelvészet, magyar nyelvtörténet. Fonetika. Finnugor nyelvészet és altajisztika. Turkológia.

Érettségi vizsgát a soproni evangélikus líceumban tett.

Felsőfokú tanulmányait 1895-től mint az Eötvös Kollégium tagja a Budapesti Egyetemen végezte. Kiváló tanárai voltak, köztük Szinnyei József, a finnugor nyelvészet tanára, Becker Fülöp Ágost, a nagy romanista. 1899-ben nyert magyar-francia szakos középiskolai tanári oklevelet.

1900-ban bölcsészdoktori vizsgát tett, s francia nyelvtanári állást kapott az Eötvös-kollégiumban, majd 1908-1910-ben francia nyelvészeti órákat is tartott.

Többször járt külföldi tanulmányúton (1899 Párizs, 1903–1904 Lipcse, Párizs). Párizsban a kísérleti fonetikát tanulmányozta, Finnországban és Svédországban is végzett fonetikai kutatásokat.

1906-ban a Budapesti Egyetemen általános fonetikából magántanárrá habilitáltak. 1914-től a kolozsvári egyetemen ural-altáji összehasonlító nyelvészet tanított.

A vesztes első világháború után ő is Budapestre menekült, és a budapesti egyetemen 1921-től a magyar nyelvtudomány tanára, kinek fő kurzusa a magyar történeti nyelvtan.

1922-ben beválasztották az MTA rendes tagjainak sorába, 1933-tól pedig az MTA igazgatósági tagjai közé. 1933-tól ő lett az MTA I. osztályának elnöke.

1927 és 1933 között igazgatónak nevezték ki az Eötvös Kollégiumba.

Közben 1927-1928-ban a berlini egyetemen vendégtanárként működött.

Budapesten, 1935. május 1-jén érte a halál, a Kerepesi temetőben nyugszik.

Melich Jánossal együtt szerkesztette a Magyar etymológiai szótárt, amelyért az MTA nagyjutalmát nyerték el 1921-ben. Szerkesztője volt a Nyelvtudományi Közlemények és a Magyar Nyelv című szaklapoknak. Igen széles látókörű, nagy tehetségű tudós. Tanszéke és Eötvös kollégiumi tevékenysége szellemi központ volt, pedagógiai működése és személyes hatása, irányító szerepe kiindulópontjául szolgált egy köréje csoportosuló fiatal tudós nemzedéknek. Munkásságának iránya a magyar nyelvtudomány egész területére kiterjedt, mindvégig érdeklődéssel foglalkozott a kísérleti fonetikával, majd a leíró és történeti hangtannal.

Gombocz Zoltán (1877-1935)

Írta: Adminisztrátor

2013. április 22. hétfő - Módosítás: 2013. április 22. hétfő

Egyetemi oktatómunkájából alakult ki magyar történeti nyelvtana; ennek egy része egyetemi előadásai nyomán, jegyzet formájában jelent meg.

A Magyar Nyelvtudományi Társaság (1904-től) jegyzője, később titkára, majd alelnöke. Forrás: Wikipédia